

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
17. april 2023

J nr. 2022-739

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 11. april 2023 stillet mig følgende spørgsmål, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 44

Vil ministeren kommentere henvendelse af 11. april 2023 fra Steen Hartvig Jacobsen, AKB Københavns boligafdeling Øbro 95, jf. L 37 - bilag 16?

Svar

I bilag 16 angives det, at der er en række barrierer og restriktioner, der efter afsenderens opfattelse gør det mere kompliceret, dyrere og uoverskueligt for beboer i en boligafdeling at etablere fælles elproduktionsanlæg på tværs af boligafdelinger med flere bygninger, fordi reglerne i disse tilfælde indebærer opsplitning i flere produktionsanlæg.

Navnlig kommenterer Bilag 16 på tre forhold:

1. Brug af begreberne elkunde og elforbruger i lov om elforsyning og de foreslåede ændringer af sprogbruget i nærværende lovforslag, som spørgeren opfatter som uklare.
2. Begrebet "sammenhængende bygninger", som spørgeren ligeledes opfatter som uklart.
3. Forståelsen af bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse 1069 af 30. maj 2021 om borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber m.v., hvorefter disse fællesskaber kan foranstalte deling af elektricitet, der produceres på de af fællesskabernes ejede elproduktionsanlæg, eller på elproduktionsanlæg ejet af deltagere eller kapitalejere i fællesskaberne.

Ad 1.

Jeg bemærker, at det er korrekt, at lov om elforsyning både bruger begrebet "elkunde" og "elforbruger". Endvidere bruges begrebet "forbruger".

Jeg vil indledningsvis forklare sprogbruget. Begrebet "elkunde" blev indført og defineret med en ændring af lov om elforsyning i 2021, jf. lov nr. 2605 af 28. december 2021. Som der henvises til i bilag 16, indebærer definitionen af en elkunde, at der er tale om en fysisk eller juridisk person, der råder over et

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

aftagenummer. Et aftagenummer er defineret som et nummer, der entydigt identificerer et målepunkt, som er omfattet af netvirksomhedens pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet. Dette indebærer, at der kun er tale om en elkunde, hvis forbruget måles af en netvirksomhed. Det bemærkes, at det med det nuværende lovforslag præciseres, at der er tale om et aftagenummer, der måler aftag af elektricitet i nettet.

Derimod forstås begrebet "elforbruger" mere generisk som omfattende en fysisk eller juridisk person, der forbruger elektricitet, uden at målingen af personens elforbrug nødvendigvis er underlagt en netvirksomheds måleforpligtelse.

Også begrebet "forbruger" bruges fortsat i nogle bestemmelser. Der er tale om en sprogbrug, der går tilbage til den oprindelige lov fra 1999. Terminologien er ikke længere brugt i senere lovændringer for at undgå, at begrebet kan forstås snævert i forbrugeraftaleretlig forstand, hvorefter virksomheder ikke ville være omfattet.

I forbindelse med det aktuelle lovforslag er det blevet opdaget, at der dels er enkelte bestemmelser, hvor terminologien fejlagtigt ikke var blevet ændret til "elkunde", som det var hensigten med lovændringen fra 2021, og dels at der er enkelte bestemmelser, hvor det vil være mere hensigtsmæssigt fortsat at bruge det generiske begreb "elforbruger" frem for "elkunde".

Et eksempel på det første tilfælde er bestemmelser om forbrugerrepræsentationskrav i §§ 40 og 41. Den gældende bestemmelse i § 41 bruger således både begreberne "elkunde" og "forbruger", hvorfor sprogbuget med nærværende lovforslag foreslås ensrettet til "elkunde". Dette betyder, at når der er valgt kollektiv måling i en bygning med én eller flere fælles hovedmålere med et aftagenummer, mens forbruget i de bagvedliggende forbrugsenheder i bygningen måles via såkaldte bimålere, som ikke formelt kendes af netvirksomheden, er det kun den person, der er registreret på hovedmåleren, der har stemmeret til forbrugervalget. Jeg vil understrege, at der hermed ikke er tale om en materiel ændring, men en ensretning til begrebet "elkunde", der præciserer den nuværende retstilstand.

Omvendt vurderes det som mere korrekt fortsat at bruge det mere generiske begreb "elforbruger" i elforsyningslovens definitioner af begreberne "distributionsnet" og "kollektiv elforsyningsnet", idet det her gælder om at udtrykke overordnet, at disse net bruges til levering af elektricitet til personer, der forbruger elektricitet.

På denne baggrund er det korrekt, at enhver, der har et aftagenummer, herunder en boligafdeling, er en elkunde. Som elkunde kan en boligforening også etablere en intern elektricitetsforbindelse, der imidlertid er begrænset til boligforeningens forbrugssted og under forudsætning af, at der kun er tale om én forbruger af

elektriciteten. Sidste forudsætning vil ikke være opfyldt, hvis den interne elektricitetsforbindelse bruges til fordeling af elektricitet til flere forbrugere af elektricitet på tværs af forskellige bygninger i en boligafdeling, fordi der her vil være tale om distribution. Jeg henviser i denne henseende til mit svar på KEF spm. 28.

Ad 2.

Jeg kan oplyse, at begrebet "sammenhængende bygninger" indgår i den gældende definition af begrebet "forbrugssted", som følger:

Punkt, hvorfra der aftages elektricitet til ét samlet matrikelnummer eller til sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet.

Jeg bemærker, at der således ikke gælder et formelt matrikelkrav og fordeling af elektricitet kan ske over flere bygninger. I forhold til sammenhængen fremgår det således af lovforslagets bemærkninger, der beskriver gældende ret vedr. begrebet forbrugssted, at sammenhængen mellem bygninger kan både være fysisk eller brugsmæssigt.

Det skal imidlertid understreges, at definitionen af forbrugsstedet samtidig forudsætter, at der kun er én forbruger af elektricitet.

Ad 3.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til igen at understrege, at de regler, som VEII-direktivet fastsætter for VE-fællesskaber, ikke indeholder retten til at eje og drive distributionsnet. Det samme gælder for borgerenergifællesskaber, hvor det efter elmarkedsdirektivet er valgfrit for medlemsstaterne at give borgerenergifællesskaber retten til at eje, etablere, købe eller lease og selvstændig forvalte distributionsnet.

I Danmark valgte vi ifm. gennemførelse af elmarkedsdirektivet ved lov nr. 2196 af 29. december 2020 ikke at udnytte muligheden for at tildele energifællesskaber retten til at eje og drive distributionsnet, bl.a. fordi "kollektivitetshensynet bag den gældende model for organiseringen af elsektoren og hensynet om at undgå en samfundsøkonomisk ineffektiv udbygning med parallelle net vejer (...) tungt."

Derfor skal energifællesskabers deling af elektricitet foranstalles via det kollektive net.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard